

РЕШЕНИЕ

№ 43402

гр. София, 31.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 15.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Мария Стоянова, като разгледа дело номер **5623** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. 84, ал. 3 вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Д. А. А., [дата на раждане] в [населено място], област Х., Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], депозирана чрез пълномощник – адв. Т. Л., САК против Решение № 3086 от 10.04.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България, поради липса на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че е постановено в противоречие с приложимия материален закон и при съществени нарушения на административно производствените правила. Според жалбоподателя, в нарушение на изискванията на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ административният орган не е обсъдил всички относими факти към личното му положение и най-вече данните за актуалната обстановка на сигурност в района, в който е живял до напускане на държавата си по произход. С твърдения за липсващ анализ на обективните възможности за достъпност и евентуалните рискове при пътуване, включително и съпровождащите завръщането на кандидата, е оспорено изразеното становище в мотивите на решението за възможно вътрешно разселване на територията на държавата по произход. Застъпено е становище за необоснованост и незаконосъобразност на решението и относно липсата на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя. Твърди се, че в провинция Х. насилието е безогледно и достига такова високо ниво, че самото присъствие на кандидата за закрила на тази територия ще го постави пред реален риск от сериозна заплаха, отговаряща на разширенията на чл. 15, б. „а“ от Директива

2011/95/ЕС. В жалбата са цитирани данни, публикувани в интернет пространството от различни международни организации, според които обстановката на сигурност в Сирийската арабска република не само не се е подобрила след смяната на режима на Б. А., а дори в определени райони, сред които и област Х., се е влошила в резултат на борещите се за контрол и влияние множество въоръжени фракции. Цитирана е и позицията на Върховния комисар на ООН за бежанците от 16.12.2024 г., според която населението на С. е изправено пред предизвикателства, включително широкомащабна хуманитарна криза с продължаващи високи нива на вътрешно разселване, значителен брой разрушени домове, засегната критична инфраструктура и земеделски земи. Отправен е призив към държавите да не връщат насилствено сирийски граждани и обичайни жители на С. и да спрат да издават отрицателни решения по молби за закрила до момента, в който ситуацията се стабилизира и е налична надеждна информация за подобряване ситуацията със сигурността. Наличието на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е обосновано и с цитирана относима към конкретиката на казуса практика на СЕС, С. и ЕСПЧ по приложението на чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ ЕО. От съда се иска да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

В съдебното заседание кандидатът за закрила лично, със съдействието на преводач от арабски език и на процесуалния си представител – адв. Т. Л., САК поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Като основна причина да напусне държавата си по произход жалбоподателят сочи несигурната обстановка в района, в който е живял – честите въоръжени сблъсъци между Свободната армия, новото правителство и военните сили на Турция, съпроводени с почти ежедневни бомбандировки с дронове, с които са унищожавани електроцентрали и водни централи. Заявява, че е завършил магистратура по химия и до напускането на С. през м. май 2024 г. е бил учител. Сочил, че и сестрите и брат му, които са останали в С. също са завършили висше образование. Сестрите му работят като учителки, а брат му е зъболекар. Кандидатът за закрила е категоричен, че на територията на държавата му по произход няма сигурна и безопасна област за нормален живот. Споменава инцидент, при който е бил ранен от осколките на паднала бомба в двора на къщата на една от сестрите му. Заявява, че желае да получи закрила в България. Работи като продавач в магазин на борсата в «И.».

Ответникът, чрез процесуалния си представител – главен юрисконсулт Х., оспорва жалбата като неоснователна и счита, че следва да бъде отхвърлена. Застъпва становище, че в конкретния казус изводът за липса на основания за приложение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е съответен на материалния закон и на неговата цел. Позовава се на данните от представената в съдебното производство актуална справка, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, относно обществено икономическото и политическото положение в С., а и на заявеното по време на интервюто от кандидата за закрила, че желанието му е да получи закрила в Германия, а не в България. Счита, че липсват обективни данни, въз основа на които може да се приеме наличие на реален риск от преследване при връщането на жалбоподателя в държавата му по произход.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по молба на Д. А. А., [дата на раждане] в [населено място], област Х., Сирийска арабска република, гражданин на С., заведена с вх. № В-13-686 от 08.07.2024 г., рег. № УП 6654 от 08.07.2024 г. по описа на РПЦ – С. при ДАБ – МС (л. 110 и л. 111) за предоставяне на международна закрила в Република България. Молбата е

подадена чрез Дирекция «Миграция» при Министерство на вътрешните работи след наложена мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 41, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България – «Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна» със Заповед рег. № 5401ПАМ-176 от 28.06.2024 г. издадена от заместник началник на Гранично полицейско управление - В. (л. 112).

Самоличността на жалбоподателя е установена с Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 104) поради липса на валидно издадени документи за самоличност от държавата по произход. Попълнени са Евродак дактилоскопна карта (л. 106) и регистрационен лист (л. 96 и л. 108 - л. 109). Кандидатът за закрила е информиран на разбираем за него език в присъствие на преводач за процедурата, която ще се следва в производството по молбата за закрила, за правата и задълженията, които има, както и за последиците при неспазване на задължения, включително и при отказ да сътрудничи на органите на ДАБ – МС (л. 101 – л. 102, л. 107). Настанен е в Регистрационно приемателен център – С., ПМЗ – кв. В.. Връчена му е покана за провеждане на интервю, насрочено за 15.07.2024 г. (л. 105).

Непосредствено след регистриране на молбата за закрила, още в деня на настаняването в ПМЗ – кв. В. – на 08.07.2024 г. жалбоподателят Д. А. А. самоволно е напуснал общежитието (л. 89 – Докладна записка на младши експерт в ПМЗ – кв. В.) и не се е явил на датата, за която е било насрочено интервюто – 15.07.2024 г. Това е послужило като основание младши експерт в ПМЗ «В.» да изготви Предложение рег. № УП 6654 от 09.08.2024 г. за прекратяване на образуваното производство по молбата за предоставяне на закрила, депозирана от Д. А. (л. 87). С Решение № 8458 от 12.08.2024 г. на заместник председателя на ДАБ – МС (л. 84) производството за предоставяне на международна закрила е прекратено на основание чл. 15, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Решението е връчено в присъствието на преводач от арабски език на кандидата за закрила при обратното му връщане от Швейцария на 20.11.2024 г. (л. 83). Производството е възобновено и на 21.11.2024 г. е проведено интервю с жалбоподателя Д. А., документирано с приложения към преписката Протокол (л. 77 – л. 81).

В същия е отразено, че гражданинът на С. – Д. А. А. е потвърдил данните за самоличността си, отразени в Декларацията по чл. 30 от ЗУБ и регистрационния лист - роден е на 01.01.1993 г. в [населено място], област Х.. Има сключен граждански брак от 2017 г. От брака си има син на 6 години. Напуснал е държавата си по произход на 01 май 2024 г., преминавайки нелегално границата с Турция. Останал е за период около месец и половина, след което е влязъл в България през м. юни 2024 г. Транспортиран е до [населено място] с автомобил и е бил настанен временно в жилище, след което седмица по – късно с друг автомобил е превозен до място, на което заедно с други лица е качен на камион, с който да премине нелегално границата с Румъния, за да стигне до Германия. В близост до румънската граница въздухът в камиона започнал да намалява и пътуващите нелегални мигранти започнали да се задушават. Започнали да блъскат по стените на ремаркетото и така били открити от полицията. Жалбоподателят е обяснил, че все пак е стигнал до Германия в периода на самоволното напускане на РПЦ – С., но не е могъл да подаде документи за закрила, защото му е обяснено, че е регистриран в България като първа сигурна страна. Посочил е, че след като е пристигнал в С. е искал да остане в България, но трафикантите са отказали да му върнат част от парите и са го транспортирали заедно с останалата част от групата, която е трябвало да пристигне в Германия. Жалбоподателят е посочил, че е кюрд по етнос, мюсюлманин – сунит, има завършено висше образование – магистратура по биология и е бил учител до напускането на държавата си по произход. Последно е живял в [населено място], където и към момента на провеждане на интервюто е заявил, че продължават да живеят съпругата и детето му, както и родителите му, четирите му сестри и брат му. Като причина да напусне С. Д. А. е посочил

въоръжените сблъсъци, задължителната военна служба, която не е отслужил, тежките условия на живот – липса на електричество, заради честите бомбандировки, липсата на вода, а и на газ. Заявил е, че синът му страда от астма и положението му се влошава заради ползваните генератори, с които си доставят електричество, макар и за кратко. Разказал е за случай, при който е била разрушена къщата на сестра му от паднала бомба, а той е пострадал от шрапнел. Посочил е, че [населено място] е населен с кюрди, араби, арменци и християни, които се препитават основно от земеделие – отглеждат жито, кимион и други подправки. Районът е под контрола на кюрдския режим.

Кандидатът за закрила е отрекъл лично той или неговите близки да са имали проблеми с официалната власт, да е бил задържан, съден, осъждан, както и да е бил обект на заплахи и насилие заради етническия си произход и изповядваната религия. Заявил е и, че не е участвал във въоръжени групировки, но не може да се върне обратно в родината си, защото ще бъде мобилизиран, заради водените военни действия, въпреки, че не е получавал все още призовка. Посочил е, че е учил в Д. и когато е приключил обучението си, е бил уведомен, че трябва да бъде мобилизиран. Задържан е на летището, но баща му е платил гаранция и е освободен. Жалбоподателят не е отрекъл, че намеренията му са били да стигне до Германия, но след като е бил уведомен, че и на територията на България може да се събере със семейството си е подал молба за закрила.

Към преписката са приложени две становища от Специализирана дирекция «М» на Държавна агенция «Национална сигурност» - рег. № М - 12563 от 22.08.2024 г. (л. 85) и рег. № М-4162 от 28.03.2025 г. (л. 64), в които е посочено, че ако отговаря на изискванията на ЗУБ, ДАНС не възразява гражданинът на С. Д. А. А. да получи закрила в Република България.

Към административната преписка е приложена актуална към 14.03.2025г. Справка за обществено политическата обстановка в С. (вх. № МД-02-159 - л. 61 – л. 63). В Становище рег. № УП 6654 от 05.04.2025 г. (л. 60) интервюиращият орган е направил предложение след преценка на представените доказателства по преписката да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя Д. А. А..

С оспореното в настоящото производство Решение № 3086 от 10.04.2025 г., председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на кандидата за закрила като е приел, че той не е имал проблеми, основани на етническата си принадлежност и изповядваната религия, включително и с официалните власти, армията или полицията. Възпроизведени са твърденията му, че не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан, както и че не е заплашван лично, и не му е оказвано физическо или психическо насилие в държавата му по произход. Данните за личното положение на кандидата са анализирани според критериите за преследване, въведени с разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, както и по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция, като е прието, че в изложените причини за напускане на държавата по произход не са обективирани твърдения за физическо или психическо насилие, законови административни, полицейски или съдебни мерки, които са били насочени лично спрямо кандидата за закрила или членове на семейството му, и в този смисъл не съществува риск и от бъдещо преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 2 – ал. 5 от ЗУБ. Не са установени и обективни данни за наличие на отрицателните предпоставки по чл. 8, ал. 7 и ал. 8 от ЗУБ.

Поставен акцент, че съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. «актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повтаряемия си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на

които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин, сравним с посоченото в буква а)“.

Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на кандидата са дали основание за извод, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан или репресиран, в случай, че се завърне в страната си по произход. Не са установени основания, въз основа на които да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации или групировки в С. са предприети безогледни и масови репресивни мерки срещу цивилното население. Изразеното желание за живот при подобри условия е прието за недостатъчно, за да обоснове което и да е от основанията по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, при липса на категорични данни за наличен обоснован страх от преследване.

Въз основа и на информацията в представената справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС относно обществено политическото и икономическото положение в държавата по произход, административният орган, позовавайки се и на разширенията при тълкуването на понятията «смъртно наказание», «екзекуция», «тежки посегателства», визириани в чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, е посочил, че липсват обективни данни, за да се предостави хуманитарен статут на чуждия гражданин, доколкото не е налице риск при завръщането му в страната на произход да стане жертва на тежко посегателство от посочения вид, включително на нечовешко или унижително отношение и наказание, упражнено от който и да е от субектите по чл. 9, ал. 2 от ЗУБ. С позоваване на данни за актуалната обстановка в С., отразени в приложената Справка вх. № МД-02-159 от 14.03.2025 г., изготвена от Дирекция «Международна дейност» е прието, че не са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя Д. А. и на предвиденото в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ основание. В този смисъл, е отразено, че на 08.12.2024 г. бунтовниците от ислямистката групировка «Х. Т. ал Ш.» в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции са навлезли в Д. и в същия ден президентът Б. А. е напуснал С.. На 29.01.2025 г. А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., суспендирана е Конституцията от 2012 г. и е разпуснат парламента. На 02.03.2025 г. новите власти са обявили сформиранието на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна карта за управление на прехода към демокрация, а усилията на управляващите са насочени към възстановяване на страната и нейните институции. Цитирани са данни на ВКБООН от 06 март 2025 г., според които считано от 08.12.2024 г. 303 400 сирийци са се върнали в С., а в периода 27.11.2024 г. – 26.02.2025 г. – 885 294 вътрешно разселени лица също са се върнали по домовете си. Посочено е, че според Сирийската обсерватория за правата на човека общият брой на жертвите при сблъсъците между силите за сигурност и подкрепящите предишното управление на Б. А., е достигнал 1 311 души. Възпроизведено е изявление на временния президент от 09 март 2025 г. за сформирана «независима комисия», която «да разследва нарушенията срещу цивилни и да идентифицира отговорните за тях» и отправеният призив за национално единство. Отразено е, че на 13 март 2025 г. временният президент е подписал конституционна декларация, която обхваща петгодишен преходен период, а специалният пратеник на ООН за С. е приветствал «ходовете към възстановяване на върховенството на закона», отбелязвайки, че «това развитие потенциално запълва важен правен вакуум». Въпреки, че е отчетена съществуващата несигурност и не достатъчна стабилност във всички райони на територията на страната, е направен категоричен извод, че липсват данни за безогледно насилие. При липса на обоснован страх от преследване, включително и на индивидуализирани заплахи за живота на кандидата, административният орган е посочил, че за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут е

необходимо безогледното насилие на територията на страната да е изключително. Отчетено е, че не само, че няма подобни данни, но и категорично с оглед на заявеното от жалбоподателя, че семейството му продължава да живее в С. необезпокоявано, както и самият той до момента на напускане на страната, при евентуалното му връщане той ще може да продължи да живее и да води нормален начин на живот заедно с близките си. С тези аргументи е обоснован извод за липса на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, доколкото не са установени сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено поради присъствието си на територията на държавата си по произход, Д. А. би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут на територията на друга държава. Отчетено е и че липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9, чл. 9 ал. 6, а и на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Въз основа на тези факти, съдът прие за установено от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в предвидения в разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗУБ преклузивен срок (*Решението е връчено на жалбоподателя на 19.05.2025 г., а жалбата е заведена на 20.05.2025 г. - л. 5*). Подадена е от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното Решение е постановено от компетентен административен орган. Издадено е в писмена форма, при спазване на административно -производствените правила и правилно прилагане на материалния закон, в съответствие с неговата цел.

От приетите, неоспорени от страните доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език (*арабски*) за реда, който ще се следва в производството по подадената молба за международна закрила, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (*чл.58, ал. 8 от ЗУБ*). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е предоставена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, като за целта му е бил осигурен преводач. В приложения протокол, с който е документирано проведеното интервю, жалбоподателят с подписа си е удостоверил липсата на възражения и необходимостта от допълнения в съдържанието му. В съответствие с изискването на чл. 73 от ЗУБ, молбата е разгледана индивидуално, а на кандидата за закрила е предоставена възможност да изложи свободно и добросъвестно всички обстоятелства, които счита за значими без ограничения за представяне на доказателства.

Обжалваното решение е издадено в съответствие и с материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от жалбоподателя причини за напускане на държавата по произход не представляват материалноправно основание, по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразно и обосновано административният орган е приел, че кандидатът за закрила не е заявил нито едно обстоятелство, което може да бъде свързано, с която и да е от причините за преследване, посочени в закона.

В проведеното интервю той изрично е отрекъл да е бил обект на преследване от държавата, партия или организация, включително и недържавни субекти, да е имал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата си принадлежност. В бежанската си история е заявил единствено, че е напуснал С. заради несигурността за бъдещето, поради незатихващите

въоръжени стълкновения. Посочил е, че съпругата и детето му, както и родителите му, барт му и сестрите му продължават да живеят в С., а самият той не е заявил да е бил преследван докато е живял там. Събраните в хода на административното производство доказателства не установяват обективни данни за преследване или за наличие на основателен страх от такова, дължащо се на раса, религия, националност, убеждение. В този аспект, съответен на изискванията на закона е изводът на административния орган за липса на основания, на които на Д. А. да бъде предоставен статут на бежанец.

Правилна и обоснована е и преценката относно липсата на основания за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила в държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки заплахи срещу живота или личността поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е в пълен синхрон с нормата на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (*отм. с Директива 95/2011/ЕО*) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и лица, които поради други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. В Решение от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 от Съда на Общността (*приложимо и по отношение на действащата Директива 95/2011/ЕО*) е прието, че разпоредбата на чл. 15 б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета следва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието за представяне на доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на личното му положение елементи, а съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено когато степента на характеризиращото протичащ въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявано от компетентните национални власти, сезирани с молбата за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата - членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тази територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Представената справка, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в С. към 14.03.2025 г. също не съдържа данни за безогледно насилие на територията на страна, поради което няма и обективни данни за наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут при условията на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Следва да се отбележи, че административното производство е проведено задълбочено и всестранно, установени са всички релевантни за спора факти, извършена е обективна преценка на наличието на опасностите от преследване и на реалната опасност от тежко посегателство, обсъдена е актуалната обстановка в страната по произход. Приетите като доказателства по делото актуални справки за обществено – политическата обстановка в държавата по произход на кандидата за закрила към 03.04.2025 г., 19.05.2025 г., 21.05.2025 г. и 10.07.2025 г. изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС също не съдържат информация за наличие на безогледно насилие на територията на цялата страна, в контекста на предпоставките за реален

риск от преследване. Отражена е промяната в официалното управление на държавата, като се сочи, че представителите на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат статуса си с временното правителство на страната. Възпроизведени са данни от бюлетини на ВКБООН за непрекъснато увеличаващ се брой на завърнали се в страната бежанци след 08.12.2024 г. и на вътрешно раселени лица по родните им места. Значително подобряване на ситуацията в значителна част от районите на страната е констатирано и специалният пратеник на ООН за С.. За преодоляване на хуманитарната криза, САЩ са предоставили от началото на м. януари 2025 г. т. нар. Общ лиценз, за да позволят обезпечаването на хуманитарни помощи след края на управлението на Б. А..

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че с обжалваното решение обосновано и законосъобразно е прието, че не са налице основанията, визирани в разпоредбите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на кандидата за закрила Д. А. А., поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. А. А., [дата на раждане] в [населено място], област Х., Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], депозирана чрез пълномощник – адв. Т. Л., САК против Решение № 3086 от 10.04.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България, поради липса на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. **РЕШЕНИЕТО** подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: